

नकेवलं श्राद्धस्यैवैते कालाः किंतु धर्ममात्रस्येत्याह तएतदिति द्वाभ्याम् तदेव आयुषः अमोघं साफल्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ संस्कारकाल इति जायायाः पुंसवनादि अपत्यस्य जातकर्मादि आत्मनो यज्ञदीक्षादि प्रेतस्य संस्थादहनादि मृताहश्च सांवत्सरिकं यदा अन्यस्मिन्नपि अभ्युदयार्थं कर्मणि श्रेयः कुर्यादित्यनुषंगः ॥ २६ ॥ २७ ॥ यत्र यस्मिन्नेतच्चराचरमस्ति तस्य भगवतो विंबं रूपं सत्पात्रं यत्र लभ्यते स वै पुण्यतमो देशः ॥ २८ ॥ २९ ॥ अहैरुत्तमैः आश्रितानि ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सीतायारामस्य चाश्रम आदिर्येषाम् द्वयोः पृथक् ग्रहणं वियोगकालाभिप्रायेण ॥ ३२ ॥ अ

तएते श्रेयसः कालानृणां श्रेयोविवर्धनाः ॥ कुर्यात्सर्वात्मनैतेषु श्रेयोऽमोघं तदायुषः ॥ २४ ॥ एषु स्नानं जपो होमो व्रतं देवद्विजार्चनम् ॥ पितृभूतनृभूतेभ्यो यद्वत्तंतद्ध्यनश्चरम् ॥ २५ ॥ संस्कारकालो जायाया अपत्यस्यात्मनस्तथा ॥ प्रेतसंस्थामृताहश्च कर्मण्यभ्युदयेनृप ॥ २६ ॥ अथ देशान्प्रवक्ष्यामि धर्मादिश्रेय आवहान् ॥ स वै पुण्यतमो देशः सत्पात्रं यत्र लभ्यते ॥ २७ ॥ विंबं भगवतो यत्र सर्वमेतच्चराचरम् ॥ यत्र ह ब्राह्मणकुलंतपो विद्यादयान्वितम् ॥ २८ ॥ यत्र यत्र हरेरर्चासदेशः श्रेयसांपदम् ॥ यत्र गंगादयो नद्यः पुराणेषु च विश्रुताः ॥ २९ ॥ सरांसि पुष्करादीनि क्षेत्राण्यर्हाश्रितान्युत ॥ कुरुक्षेत्रं गयशिरः प्रयागः पुलहाश्रमः ॥ ३० ॥ नैमिषं फाल्गुनं सेतुः प्रभासोऽथ कुशस्थली ॥ वाराणसी मधुपुरी पंपा बिंदुसरस्तथा ॥ ३१ ॥ नारायणाश्रमो नंदासी तारामाश्रमादयः ॥ सर्वे कुलाचलाराजन्महेंद्रमलयादयः ॥ ३२ ॥ एते पुण्यतमादेशा हरेरर्चाश्रिताश्च ये ॥ एतान्देशान्निषेवेत श्रेयस्कामो ह्यभीक्ष्णशः ॥ धर्मो ह्यत्रेहितः पुंसां सहस्राधिफलोदयः ॥ ३३ ॥ हरिरेवैक उर्वी शयन्मयैवै चराचरम् ॥ पात्रं त्वत्र निरुक्तं वैकविभिः पात्रवित्तमैः ॥ ३४ ॥ देवर्ष्यहंस्तु वै सत्सु तत्र ब्रह्मात्मजादिषु ॥ राजन्यदग्रपूजायां मतः पात्रतया च्युतः ॥ ३५ ॥

र्चाश्रिताश्च स्थिरप्रतिमाश्रिताः पूर्वतु शालग्रामशिलाद्यर्चनदेश उक्त इत्यपौनरुक्त्यम् अत्र एषु देशेषु ईहितः कृतः सहस्रगुणमधिकस्य फलस्य उदयो यस्मात्स तथा ॥ ३३ ॥ अथ पात्रमाह हरिरेव पात्रं निरुक्तं निर्णीतं ॥ ३४ ॥ तदेवाह देवेषु च ऋषिषु च अहंस्तु च तपोयोगादिसिद्धेषु ब्रह्मात्मजादिषु सनकादिष्वपि सत्सु तत्र त्वदीये राजसूये यद्यस्मादच्युत एव पात्रतया संमतः ॥ ३५ ॥